

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.192 van 15 december 1997
in de zaak A. 53.319/IX-612.**

In zake : Jozef VAN DE VELDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van WETTEREN,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. KENIS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Michielslaan 55/10.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 16 augustus 1993 ingediend werd namens Jozef VAN DE VELDE, geneesheer-specialist-oftalmoloog, door zijn raadsman B. VAN DORPE, advocaat te Kortrijk om de vernietiging te vorderen van het besluit van 24 maart 1993 waarbij de Raad voor maatschappelijk welzijn van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Wetteren, aan verzoeker de tuchtsanctie van twee maanden schorsing oplegt, beslissing die op 2 april 1993 aan verzoeker werd betekend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 19 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 december 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat D. DE MAESENEER die, loco Advocaat F. KENIS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Op 13 juni 1985 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van het O.C.M.W. van Wetteren aan verzoeker de tuchtstraf opgelegd van twee en een halve maand schorsing.

1.2. Bij arrest nr. 38.869 van 27 februari 1992 wordt die beslissing door de Raad van State vernietigd.

1.3. Op 13 augustus 1992 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn tot de heropening van het onderzoek tegen verzoeker.

1.4. Na raadpleging van de Medische Raad op 23 november 1992 en na verzoeker gehoord te hebben, neemt de raad voor maatschappelijk welzijn op 24 maart 1993 de bestreden beslissing. Deze beslissing wordt verzoeker betekend op 2 april 1993.

1.5. Op 19 april 1993 komt hij in beroep bij de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen.

1.6. Op 5 mei 1993 is de bestreden beslissing op het provinciebestuur binnengekomen.

1.7. Op 18 juni 1993 antwoordt de gouverneur dat hij geen voogdijmaatregelen heeft getroffen tegen het besluit van 24 maart 1993.

1.8. Verzoeker dient zijn annulatieberoep in op 16 augustus 1993;

2. Over de ontvankelijkheid ratione temporis van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker ervan uitgaat dat de gouverneur op 18 juni 1993 heeft medegedeeld geen voogdijmaatregelen te hebben genomen en dat zijn verzoekschrift binnen zestig dagen na die datum is ingediend;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij van haar kant stelt dat de stuiting van de termijn door het willig beroep bij de toeziende overheid, slechts uitwerking heeft gedurende de periode van 40 dagen waarover de gouverneur beschikt om de beslissing te schorsen, dat de

beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn op 5 mei 1993 door de gouverneur is ontvangen, dat de termijn van 40 dagen verstreken is op 14 juni 1993 en dat het verzoekschrift dus uiterlijk op 13 augustus 1993 diende te worden toegezonden, zodat het beroep te laat is ingediend;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat de termijn voor de toeziende overheid verstreek op 14 juni 1993 om 24 uur, dat hij pas ten vroegste in de loop van 15 juni 1993 kon weten of de toeziende overheid een beslissing had genomen, dat indien 15 juni 1993 de eerste dag is van de termijn van 60 dagen, hij slechts in feite over 59 volle dagen zou beschikken voor het indienen van het verzoekschrift, dat de eerste volle dag van de nieuwe termijn van 60 dagen 16 juni 1993 was, en de zestigste dag, zaterdag 14 augustus 1993, zodat zijn verzoekschrift ingediend op maandag 16 augustus 1993 tijdig is ingediend;

2.4. Overwegende dat verzoeker aldus terzake de ontvankelijkheid *ratione temporis* twee standpunten inneemt : in het verzoekschrift heeft hij zich ten aanzien van de aanvang van de termijn laten leiden door de datum van het antwoord van de gouverneur, waarbij deze verklaarde geen gebruik te hebben gemaakt van zijn bevoegdheid als voogdijoverheid en in de memorie van wederantwoord daarentegen maakt hij een berekening uitgaande van de datum waarop het bestreden besluit op het provinciaal gouvernement is toegekomen;

2.5. Overwegende dat de termijn van 60 dagen om beroep in te stellen wordt gestuit door een bezwaar bij de toeziende overheid; dat een nieuwe termijn van 60 dagen ingaat de dag nadat de schorsings- of vernietigingsbevoegdheid van de toeziende overheid afloopt;

dat, wanneer een bezwaar bij de toeziende overheid wordt ingediend, het niet volstaat het antwoord van die overheid af te wachten; dat terzake bepalend is de afloop van de termijn voor het uitoefenen van het algemeen toezicht;

2.6. Overwegende dat in casu verzoeker precies kon weten wanneer die termijn zou aflopen, daar het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen op 23 juni 1993 aan verzoeker gemeld had dat het bestreden besluit van 24 maart 1993 op 5 mei 1993 op het provinciaal bestuur was binnengekomen;

2.7. Overwegende dat met toepassing van de hiervoor vastgestelde principes moet worden vastgesteld dat de datum van 18 juni 1993 niet als uitgangspunt voor een nieuwe termijn van 60 dagen kon worden genomen; dat aangezien het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn op 5 mei 1993 op het provinciebestuur was aangekomen, de termijn van 40 dagen afliep op 14 juni 1993; dat de dag daarna een nieuwe termijn van 60 dagen om bij de Raad van State beroep in te stellen was ingegaan; dat deze termijn een einde nam op 13 augustus 1993; dat het annulatieberoep derhalve te laat werd ingediend en het beroep dan ook niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftien december
1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.